

Vsaka noč . . .

Vsaka noč prinese mrak,	Kroginkrog
V spanju sanje;	Sije solnce mlado
Le Velikanoč	V duše prerojene;
Trosi nam bogato luč,	Kamor seže z žarkom —
Nosi radovanje . . .	Sreča, mir požene.

Kamor seže z žarkom,
Vsepovsod naznani,
Da je smrt premagal
Kralj zaničevani,
Jezus Nazareški.

Josip Bekš

Listje in cvetje.

Iz zaklada naših pregovorov.

34. Pajek išče strupa, čebela pa medu.

Zdi se mi, da se ta pregovor preredkokrat rabi med narodom in premalo vpoštevata. In vendar ima silno lep in prekoristen nauk.

Ni sicer posebno častno, da se mora človek še-le od živali učiti modrosti in pametnega življenja. Vendar že v sv. pismu stare zaveze se stavijo čestokrat lepe lastnosti, ki jih imajo brezumne živali, človeku v zgled in posnemo. Modri Salomon, n. pr. veli lenuhu, naj se k mravlji gre učiti pridnosti. V novi zavezi nas pa Zveličar sam opozarja na krasne cvetlice na polju in brezskrbne ptice pod nebom, ko nas hoče učiti skromne zadovoljnosti in trdnega zaupanja v božjo previdnost.

Torej je tudi opravičen nauk našega pregovora o pajku in čebeli in kakor nalašč umerjen tebi, ljuba mladina! Pajek je zastopnik nesposobnih in zlobnih, čebela pa zastopnica modrih in čednostnih ljudi.

Opazoval sem ljudi v raznih okoliščinah življenja, po šolah in družinskem življenju, doma in na tujem, preproste in iz imenitnejših krogov. Jako čudno se mi je zdelo, da v isti šoli, isti hiši, isti družbi je bilo nekaj prav izvrstnih ljudi, kateri so ostali vključ raznim nevarnostim in pohujšljivim nastavam vedno vrli poštenjaki, drugi pa so vključ lepim naukom, živi besedi in berilu, zgodaj zelo popačeni. Glejte, pregovor o pajku in čebeli nam pojasni vse. Modri mladeniči in pametne mladenke so slušali le lepe in koristne nauke, ozirali se le na vzpodbudne zglede, iskali le poštene družbe, prebirali le dobre knjige in spise. Ogibali pa so se slabe družčine, zametavali pohujšljivo berilo; bili so gluhi za kužne nauke in slepi za pohujšljive zglede. Bili so res kakor snagoljubne pridne čebelice, ter po cvetkah iskali in nabirali le medu, za strup pa se niso menili. To jih je rešilo tudi v nevarnih dobah. Izprijenci pa so bili podobni pajkom ter se vedli ravno nasprotno. Ni jih veselilo kaj dobrega, lepega in pametnega, marveč poganjali so se le za slabimi, podlimi in pohujšljivimi rečmi ter se res, kakor nagnusni pajki, nabrali raznovrstnega strupa. Po tej poti so postali sami zlobni, nezadovoljni, nesrečni, pa zelo nevarni in pogubni tudi za druge z besedo, pisanjem in zgledom.

Ljuba mladina, kako si srečna, ko si še lahko prosto voliš, — obojno ti je še odprto — lepa pot za čebelo, ali pa pogubna steza za pajkom. Oj, uberi jo za ljubko, pridno in snažno čebelico; bodi slepa in gluha za vse nesnažnosti izprijenega sveta, imej le veselje za to, kar je v resnici lepo in dobro in te more dovesti do prave časne in večne sreče! Posnemaj sv. Terezijo, ki so jo že v nežnih letih imenovali „modro“, ki je pozneje sama povedala, kako si je pridobila pravo modrost, rekoč: „Od vseh se učim, od slabih, kakšna ne smem biti, od dobrih pa, kakšna moram biti!“

Rešitev rebusa v št. 3.

Zvonovi zvonite, na delo vabite!

Prav so rešili: Vrečko Zdenko in Franc v Celju; Samsa Poldi, Sandi in Vidka v Ilir. Bistrici; Fatur Slavko in Kristina, učenca II. razr. na Rakeku; Vltavsky B., Irman M., Veingerl A., Kolenc P., Remic F., Jazbec I., Orozel V., Bastl F., Crnko F., Perc Stanko, Vrečko F., Samer A., Šterbenk L., učenci v Celju; Svetina Stanko in Franci, učenca v Pliberku; Bratina Alojzij in France, učenca pri sv. Križu na Murskem polju; Savnik Anica, učenka IV. razr. v Kranju; Mayr Anica, Mayr Danila, Pasquotti Terezina, v Kranju; Levec Melitta in Franc, učenca c. kr. vadike v Ljubljani; Zadnikar Josip, realec v Ljubljani; Komar Ivan, učenec, Kavčič Mar., Čič Mar., Junec Mar., Debevec Fran a, učenke pod Nanosom; Porenta Urška, Tavčar Mici, Kimovec Minka, učenke II. razr. mešč. šole pri č. Uršulinkah v Ljubljani; Žargi Ivan, učenec II. razreda v Kamniku; Bergant Pavla, Belec Antonia, gojenki, Seršen Franja, Bilban Mar., Jerman Franciška, Erce Franja in Marija, Kržič Katarina, Lavrič Marija, učenke pri č. šolskih sestrh v Repnjah; Kókot Ljudmila, učenka v Pišecah.

Odgonetka zastavice v št. 3.

Kos — nos — bos.

Prav so uganili: Vrečko Zdenko in Franc v Celju; Samsa Poldi, Sandi, Vidka v Ilir. Bistrici; Munda Ivanka, hči dež. sod. svet. v Novem mestu; Fatur Ivanka in Kristina, učenca II. razreda na Rakeku; Scheligo Ivana, učenka pri sv. Jederti nad Laškimi; Kokalj Ferd., učenec III. razr. v Trzinu; Vltavsky B., Irman, M., Veingerl A., Kolenc P., Remic F., Jazbec I., Orozel V., Bastl F., Crnko F., Perc Stanko, Vrečko F., Samer A., Šterbenk L., učenci v Celju; Svetina Stanko in Franci, učenca v Pliberku; Bratina Alojzij in France, učenca pri sv. Križu na Murskem polju; Savnik Anica, učenka IV. razr. v Kranju; Štivec Julijana, Ušeničnik Mar., Dolenc Angela, Črne Tina, učenke III. b razr. vnanje uršul. šole v Ljubljani; Mayr Anica, Mayr Danila, Pasquotti Terezina v Kranju; Levec Melitta in Franc, učenca na c. kr. vadike v Ljubljani; Zadnikar Josip, realec v Ljubljani; Porenta Urška, Tavčar Mici, Kimovec Minka, učenke II. razr. mešč. šole pri č. Uršulinkah v Ljubljani; Žargi Ivan, učenec II. razreda v Kamniku; Bergant Pavla, Belec Antonia, gojenki, Seršen Franja, Bilban Marija, Jerman Franciška, Erce Franja in Marija, Kržič Katarina, Lavrič Marija, učenke pri č. šolskih sestrh v Repnjah; Goriup Dorica, Gabrijelčič Gabrijela, Šlibar Milka, Luksa Hildegarda, Kobi Ivanka, Grlic Mar., Jankovič Pepika, Hrovat Ang., Stanonik Mar., Martinčič Ang., Marotič I., Čuden Mar., Krmc Ang., Kopač Iv. — iz meščanske šole; Anžlovar Mici, Kenda Angela, Grom Franciška, Mešek Albina, gojenke uršul. samostana v Škofji Loki; Kókot Ljudmila, učenka v Pišecah.

Odgovor na šaljiva vprašanja v št. 3.

1. V nobenih. — 2. Rjuha. — 3. Kadar so trije, zakaj če sta dva, sta človeka in ne več „ljudje“. 4. Zeljnata. — 5. Da je umrl. (Kdaj bo umrl?)

Prav so rešili: I. Vseh pet: Levec Melitta in Franc, učenca c. kr. vadike v Ljubljani. — II. Vse razun 3. št.: Štivec Julijana, Ušeničnik Mar., Dolenc

*) V takih, ki so za igrace! Ugaja nam tudi ta rešitev, ker kaže, da naši mladi čitatelji res kaj mislijo.

Angela, Črne Tina, učenke III. b. razr. vn. uršul. šole v Ljubljani. — III. Št. 2, 4 in 5: Kókot Ljudmila, učenka v Pišecah. IV. Št. 4 in 5: Vltavsky B., Irman M., Veingerl A., Kolenc P., Remic F., Jazbec I., Orozel V., Bastl A., Šterbenk L., učenci v Celju; Bergant Pavla, Belec Antonia, gojenki, Seršen Franja, Bilban Mar., Jerman Fr., Erce Franja in Mar., Kržič Kat., Lavrič Mar., učenke pri č. šolskih sestrh v Repnjah; Goriup Dorica, Gabrijelčič Gabrijela, Šlibar Milka, Luksa Hildeg., Kobi Ivanka, Grlic Mar., Jankovič Pepika, Hrovat Ang., Stanonik Mar., Martinčič Ang., Marotič I., Čuden Mar., Krmc Ang., Kopač Iv., iz mešč. šole; Anžlovar Mici, Kenda Angela, Grom Franciska, Mešek Albina, učenke notranje uršul. šole v Škofji Loki.

Listnica uredništva.

Taras Vaziljev: Večji del priobčimo. Ponekod je pač še ritem trd. Trebalo je pile. Varujte se tistih priskutnih mašil: že, še, mi... Priporočamo se! „Tatiča“ izpustimo poleti. — Mihael R. Vašega kozla tudi, če ne bo premuhašt. — Slavko Slavič: Nekaj malega je šlo med pleve. Srčna hvala Vam za zvesto sotrudišvo! — Bogomilzpod Grebena: Z dedom Andrejem, ne vemo, če bo kaj. Tisti njegovi spomini so vsi nekam vsakdanji, da bi težko koga zanimali. Morda pošljete skoro kaj boljšega? — Janko Podhrastiški: Županova Anica bo bržčas tudi morala — v koš. Čudno to, da nekateri mladi pisatelji kar ne morejo drugače, kot da vse „pomoré“, kar je žilo in govorilo v povesti. Seveda je v tem za ta svet vsega konec — in povesti tudi. Cel kup takovih črt in črtic čaka pri nas vstajenja. — I. Rastislavovič: Vam velja isto. Umreti je moral... Sicer je pa zapletek izvirnej, zato morda še kdaj zagleda „dneva svetli zar“. — Pisatelju „babičine povesti“: Nismo še natančneje presodili. Vsekako pa: srčna Vam hvala! — Rajko Rajev: Pač, ko bi imela vsaj druga pesmica kako glavno misel, postranske pa vsaj kaj logične zveze. Tako pa vse šviga in bega semtertje. Drugič kaj! — Jos. — kš: Malce „preporedni“ se nam zde ti spomini. Nič blažilnega ni v njih. Ni res? In pa preveč razmetano so opisani. Ne zamerite, da jih zaenkrat odložimo. Zdravi! — Zdravski: Vaša pesmica „Pomladansko jutro“ še ni tako kreпка, da bi se mogla vsaditi v naše gedrice. Kaže pa, da nam utegnute poslati še kaj boljšega. — Roman Romanov: Srčna hvala za poslano pesmico: Pa prvi dve se nam zdita skoro pretežitki tudi za „Vrtec“. Spomnite se nas še kaj! — V. Žirov: Bo! Smo priredili. Bog Vam plačaj! — Strninski: Istotako! Pričakujemo skoro zopet kaj miloubranega izpod Vaših večjih prstov.

„Vrtec“ izhaja 1. dné vsacega meseca in stoji s prilogo vred za vse leto 5 K 20 h, za pol leta 2 K 60 h — Uredništvo in upravnništvo sv. Petra cesta št. 76, v Ljubljani.

Izdaje društvo „Pripravniški dom“. — Urejuje Ant. Kržič. — Tiska Katoliška Tiskarna v Ljubljani.